

САЛАДО.

Не, Саладо.

ОТТОКАРЪ.

Азъ познавамъ вече това име. Но какъ щеше той да извърши това дѣло?

САЛАДО.

Ето какъ. (Удря съ ножътъ си графътъ въ гърдите. Ножътъ остава забитъ въ дрѣхата на графътъ. Графътъ пада на гърбътъ си, но тоя си частъ става изново. Ножътъ пада на земята. Мюзединъ, стражата и слугите нападатъ на Саладо).

ОТТОКАРЪ.

Не правете му зло.

САЛАДО.

Какви сж тие дяволии, господарю? Вие сте живи? Изъ сичко са види, че вие имате на корѣмътъ си поповски дюшекъ!

ОТТОКАРЪ.

Не правете му зло. Вардете го само. Махнете са!

САЛАДО.

Вие можете да са похвалите, че да ви пробие човѣкъ е по-мѣчно, нежели да пробие едно дърво. Ако сж уловили Улриха, то нека му кажатъ какво сжмъ направилъ азъ. Азъ не ща нищо повече . . . Легка ви ноцъ! (Извождатъ го).

МЮЗЕДИНЪ.

А какво мислите за тоя човѣкъ, ваше височество?

ОТТОКАРЪ.

А?